

Trubbel

Monica Zetterlund

Nu lyser Ångarna av sommarns alla blommor.
Nu surrar bin, och fåglar sjunger Ålverallt.
Nu stryker vinden genom trädens hänga kronor
men i min trädgård är det visset, mörkt och kallt.
Här är det risigt och fuktigt, fult och snårigt
och lika hopplöst grått och trist som i mitt bröst.
Därute doftar det av sommarns alla dofter.
Där är det sommar, men här inne är det håst. Jag levde lycklig här med dig och mina katter
ett liv i synd och utan omsorg att bli frölst.
Försonad med min karaktär, för jag har aldrig
förmot att säga nej till någonting som helst.
Och inte nekat mig det ena eller andra,
och levat livet, tills jag krossades en dag.
Det börja med att du bedrog mig med en annan,
en som du sa var mycket finare än jag. Vårt grå tog veckor, ropen blandades med gråten
och jag blev grundligt jämförd med din fina vän
Tills du bekände att hon givit dig på boten
Då blev det dödligt här i trädgården igen!
Ifrån den stunden blev den kvinnan dubbelt hatad
Hon hade lekt med dig, med oss ett litet slag
Och tänkt jag kände det som även jag var ratad
Jag ville släss, och gick mot mitt livs nederlag Jag kom med hammaren beredd under min kappa
När hon kom ut i sidenscarf och sa: God dag!
Kom in och slä dig ner en stund så får vi prata!
Jag bara stammade, nu minns jag inte vad...
Och jag blev bjuden på likör och cigarreller
och kunde inte få mig till att säga nej!
Och när vi skildes var vi bästisar och bundis
och jag tog saker som du glömt med hem till dig! Jag går omkring i mitt pompej, i bland ruiner
och jag trampar runt i resterna utav vårt liv
Men du skall aldrig ge mig pikar om sekiner
och aldrig skall du bli en annans tidsfördriv!
Nej, Vt det gamla skall vi binda vackra kransar
och ta vårt liv och mina katter som de är.
Och trots all kärleksbrist och trasighet och fransar
Dig skall jag älska livet ut, dig har jag kär!

Lyrics provided by

<https://damnlyrics.com/>